

[Estrup]

Er det virkelig logisk? Skulle det så være værre, at vi i dag giver mulighed for, at forældrene frivilligt kan aftale disse ting? Jeg forstår ikke logikken i det. Jeg synes ikke, at det er rigtigt. Jeg synes, man i denne sag bør sige, at det tjener børnene bedst så længe som muligt at være ude af myndighedernes søgelys.

Lenger (VS):

Nu, hvor det er lige før denne lovgivning formentlig bliver vedtaget, vil jeg gerne forsøge at summere op, hvad det egentlig er, det drejer sig om.

Jeg mener, at lovgivningens konsekvenser er stærkt overvurderet både fra tilhængerens og fra modstandernes side. Jeg mener, at tilhængerne lægger alt for store positive forventninger i lovgivningen, og jeg mener, at modstanderne ser for mange spøgelsler i denne lovgivning.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at den fælles forældremyndighed i alle tilfælde forudsætter frivillighed. Den vil især have betydning, hvor forældre lever papirløst sammen, også mens samlivet består, i betragtning af den større tryghed, som man vil have ved tanken om, at forholdet måske opløses på et tidspunkt.

Lovgivningen vil desuden have betydning i de situationer, hvor forældre lever adskilt i skøn samdrægtighed. De kan undgå slagsmålet om forældremyndigheden, et slagsmål, som kan skabe nogle problemer, som ellers ikke er der, fordi forældremyndigheden i de situationer kan betyde en fortrinsstilling for den, der har den, hvis der senere skulle komme krig på kniven.

Det, som lovgivningen derimod ikke kan gøre noget ved, er de situationer, hvor et forhold er gået op i en spids. Der gør lovgivningen hverken fra eller til. Den kan ikke forbedre noget, men den kan heller ikke stille nogen ringere i den situation. Det er det, den fælles forældremyndighed kan, hverken mere eller mindre. Det synes jeg også er tilstrækkeligt og tilstrækkelig godt til, at vi selvfølgelig kan anbefale, at man stemmer for at indføre begrebet fælles forældremyndighed. Men jeg synes, det ligesom skal sættes på plads, hvad den fælles forældremyndighed kan bruges til, og hvad den ikke kan bruges til.

Det er også på den baggrund, jeg mener, der er stillet alt for store forventninger til, hvad den kan betyde. Den kan trods alt hjælpe noget i situationer, hvor der er et rimeligt forhold i forvejen, men samtidig synes jeg også, der er fremført alt for mange uholdbare, negative ting over for den.

Men i de situationer, hvor der er problemer, og hvor den fælles forældremyndighed i sig selv ikke indebærer nogen egentlig fordel, kan den forpligtelse til at yde rådgivning og vejledning, som statsamterne får, føre til nogle positive resultater i en del tilfælde, og det synes jeg er et nok så vigtigt resultat af den lovgivning, der formentlig vedtages her i dag.

Med den ændring, som skete ved andenbehandlingen, er en af de mangler, som VS påpegede ved førstebehandlingen af justitsministerens lovforslag, blevet afhjulpet, og det er vi meget glade for. Men paradoksalt nok har de borgerlige partier kritiseret denne nye forpligtelse for statsamterne meget stærkt, paradoksalt, fordi lige præcis denne forpligtelse kunne mindske nogle af de gener, som de selv samme borgerlige partier mener at der er i forbindelse med begrebet fælles forældremyndighed.

Vi lægger stor vægt på, at der i lovgivningen er et klart sigte, at der er udtrykt den klare hensigt, at børnene skal bevare den bedst mulige kontakt med begge forældrene. Det står ikke mindst i de mange medfølgende bemærkninger, og det er selvfølgelig noget, som vil sætte sit præg på forvaltningen af lovgivningen. Samtidig er der ikke fastlagt nogen firkantede, rigide regler. Det er også noget, vi har lagt megen vægt på at undgå, fordi rigide, firkantede regler ikke vil kunne tage de tilstrækkelige individuelle hensyn til barnet og til forældrene. Det ville være meget ulykkeligt, hvis samværsretten skulle øges på den måde, at barnet var hos den ene part alle de glade dage med frihed og oplevelser og hos den anden part alle de sure dage med arbejde og stress. Derfor må der være mulighed for, at der, selv om samværet øges for den part, hvor barnet ikke bor, tages så mange individuelle hensyn, at vi ikke ender i den meget uheldige situation, hvor barnet oplever, at der altid er arbejde og stress hos den ene og altid oplevelser og frihed hos den anden. Det synes vi er nået. Det er en meget vigtig balance, som vi synes er nået med be-